

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

The Factors That Affect to Choose to Study on Vocational Certificate at Samutprakarn College of Commerce and Technology

พีรภูมิ แสงหิรัญ

Pherapoom Saenghiran

วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Philosophy and Education College Saint John's University, Thailand

Email: big_guy_zz@hotmail.com

Received: 2020-10-07; Revised: 2020-12-09; Accepted: 2021-01-04

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมของระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับแรกคือ ด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ($\mu=3.88$) รองลงมา คือ ด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ($\mu=3.86$) และรองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ($\mu=3.83$) ตามลำดับ 2) เมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาโดยรวม พบว่า อันดับแรก คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu=4.15$) รองลงมา คือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu=3.93$) และรองลงมา คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu=3.88$) ตามลำดับ และเมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายด้าน พบว่า สาขาวิชาการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยในระดับมากที่สุด และทุกสาขาวิชาให้ความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ปัจจัย, การเลือกศึกษาต่อ, ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

Abstract

This research is a quantitative research. The purpose of this research 1) To study the factors that affected to choose to study on vocational certificate at Samutprakarn College of Commerce and Technology, 2) To studying the importance level of the factors that affected to choose to study on vocational certificate at Samutprakarn College of Commerce and Technology classified by major subjects. The population used in this research was the first year of vocational certificate students at Samutprakarn College of Commerce and Technology, academic year 2019. The amount were 348 people. The instrument used for data collection was a questionnaire, for data analysis by frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. The results of the research were as follows 1) An overview of the level of the factors that affected to choose to study on vocational certificate were at the high level. When considering each item, found that the first order factor was the motivation for continuing education ($\mu=3.88$), the next order was the attitude in vocational education ($\mu=3.86$), and the next order was environmental and the facilities of the school ($\mu=3.83$) respectively. 2) When studying the importance level of the factors affecting the further study choices classified by major subjects by overall, found that the first order was the Tourism Department ($\mu=4.15$), the next order was the Accounting Department ($\mu=3.93$), and the next order was the Business Computer Program ($\mu=3.88$) respectively. Finally, when studying the importance level of the factors affecting the further study choices classified by major subject with side by side of the factors, found that the Tourism Department focuses on all factors at the highest level and in all major subjects, the importance of factors affecting the choice of study in all areas was at a high level.

Keywords: Factor, Effect to choose to study, Vocational Certificate.

บทนำ

การพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ รัฐบาลได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้คนไทยมีความสุข มีรายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สังคมที่มีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรมอันเชื่อมโยงมนุษย์และสังคมในพลวัตการเปลี่ยนแปลงการก้าวหน้าสู่การเป็นไทยแลนด์ 4.0 การศึกษาจึงเป็นกลไกในการพัฒนาประเทศ เพราะการส่งเสริมและปลูกฝังแนวความคิดให้กับเยาวชนของชาติเป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนและปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นโจทย์สำคัญในทุกภาคส่วน โดยเริ่มจากการศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย เยาวชนมุ่งเน้นการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยตามค่านิยม ของสังคมทำให้เกิดปัญหาการตกงานเพราะวุฒิทางการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการสายอาชีพศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน (ก่องกาญจน์ เกตุพระนิมิต และโอฬาร กาญจนากาศ, 2560) การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษามุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ทางทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับลักษณะของวิชาชีพแต่ละสาขาวิชาที่สามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ทันที ดังนั้นนโยบายและแผนพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาจึงมุ่งเน้นไปที่การผลิตบุคลากรระดับช่าง กึ่งฝีมือ ช่างเทคนิค นักเทคโนโลยี นักวิชาชีพ ในภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย มีระบบเทียบโอนผลการเรียน และระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของคน เพื่อเข้ารับการศึกษ และการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีระบบสนใจ

ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ (สมพงษ์ สมจิตโต และกฤษดา นันทเพ็ชร, 2559)

การผลิตกำลังคนเกิดความไม่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดปัญหาส่วนเกินของอุปทานแรงงานในบางสาขา ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมยังคงต้องการแรงงานอยู่ ลักษณะดังกล่าวทำให้การบริหารจัดการแรงงานซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาตลาดแรงงานไทยในปัจจุบัน พบว่า 1) เกิดการตั้งตัวของตลาดแรงงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 2) ผู้มีงานทำมีสัดส่วนของคนที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปถึงร้อยละ 70 และเป็นแรงงานไร้ฝีมือถึงกว่าร้อยละ 80 สะท้อนถึงโครงสร้างการผลิตที่ยังอาศัยแรงงานเข้มข้น 3) ตลาดแรงงานมีความไม่สอดคล้องระหว่างอุปสงค์และอุปทานด้านทักษะและประสบการณ์ (Skill mismatch & Skill shortage) จากข้อมูลสัดส่วนจำนวนการขาดแคลนต่อจำนวน ความต้องการ พบว่า ประเทศไทยขาดแคลนแรงงานในทุกกลุ่มทั้งแรงงานไร้ฝีมือ กึ่งมีทักษะ และที่มีทักษะ อุปทานของแรงงานกึ่งมีทักษะ (Semi- skilled labor) เข้าสู่ตลาดแรงงานไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และปวส. นิยมศึกษาต่อระดับปริญญาตรีทำให้กำลังแรงงานกึ่งมีทักษะขยายตัวน้อยกว่ากำลังแรงงานที่มีทักษะ รวมทั้งคุณภาพของแรงงานยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง การมีวินัย ความกระตือรือร้นในการทำงาน ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร 4) ไทยยังประสบปัญหาด้านคุณภาพแรงงาน และคุณภาพการศึกษาอีกด้วย ประกอบกับแรงงานยังเลือกงานและไม่ต้องการทำงานหนัก (กองวิจัยตลาดแรงงาน, 2557)

สถิติจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ในระหว่างปีการศึกษา 2559 ถึงปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีจำนวนลดลงสามารถเปรียบเทียบสถิติจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อตั้งแต่ต้นปีการศึกษาจนถึงสิ้นปีการศึกษาที่ลดลง ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบสถิติจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการที่มีจำนวนลดลงระหว่างปีการศึกษา 2559 ถึงปีการศึกษา 2561

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียนแรกเข้า	จำนวนนักเรียนคงเหลือ	จำนวนที่ลดลง	ร้อยละ
2559	436 คน	383 คน	53 คน	12.16%
2560	401 คน	300 คน	101 คน	25.19%
2561	382 คน	335 คน	47 คน	12.30%

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

จากข้อมูลในตารางที่ 1 ทำให้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาศึกษา เพื่อปรับกลยุทธ์ในด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

จากปัญหาคำนวณผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีจำนวนที่ลดลง การศึกษาวิธีการเพื่อหาวิธีการให้ผลสำเร็จของการประกอบการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้มีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นว่ามีปัจจัยอะไรที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการตัดสินใจศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาโดยเฉพาะภาคเอกชน ส่งผลให้จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้น หรือมีจำนวนของผู้เรียนเพียงพอต่อการดำเนินการต่อไป ทำให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสามารถผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา

การทบทวนวรรณกรรม

1. ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ

กรประภา อุบลจันทร์ (2553) ได้สรุปว่า เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่แตกต่างจากประสบการณ์เดิม และโดยการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ จัดสิ่งแวดล้อม หรือประสบการณ์ที่พึงพอใจ สำหรับการศึกษาวิชาชีพและการทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ การเสริมสร้างเจตคติที่ดีเป็นสิ่งที่ควรกระทำควบคู่ไปกับการเรียนวิชาชีพด้วย

ส่วนพิพัตน์ นวลนิ่ม (2558) ได้สรุปว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการเรียนวิชาชีพ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อการเรียนวิชาชีพ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้เป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

จากความหมาย ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง การมีประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยท่าที ความรู้สึก ซึ่งเป็นส่วนประกอบของการตัดสินใจ พร้อมแสดงออกได้ทั้งทางบวก และทางลบต่อการเรียนวิชาชีพ

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ศรีเทพ ห่วงบุตร (2553) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาตามที่ตนเองปรารถนา หรือสนใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ ซึ่งแรงจูงใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไปจึงทำให้เป้าหมายของแต่ละบุคคลแตกต่างกันด้วย

สมโชค มีขวด (2558) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจ ว่าหมายถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเหตุทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการหรือเพื่อตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำเมื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ตนต้องการ

จากแรงจูงใจ สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเหตุให้เกิดความต้องการ พร้อมแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา

สมโชค มีขวด (2558) ได้ให้คำนิยามว่า หมายถึง การจัดสภาพต่าง ๆ ทั้งกายภาพและชีวภาพรอบตัวให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะให้สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่

สอดคล้องกับ ภัคชุตตา เสรีรัตน์ (2560) ได้กล่าวถึง สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ สิ่งชีวิตรถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น การถูกสุขลักษณะความร่มรื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวก ฯลฯ เพื่อให้โรงเรียนน่าอยู่ น่าเรียน และทุกคนจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ (พิพัฒน์ นวลนัม, 2558)

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องประกอบ ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งชีวิตรถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น การถูกสุขลักษณะ ความร่มรื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวก ฯลฯ

2. สภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์ให้มากที่สุด ภายใต้บรรยากาศที่มีชีวิตชีวา แจ่มใส น่าเรียนรู้ สอนสนุก ครุรักเด็ก รักเพื่อน ไม่มีบรรยากาศแห่งความกลัว หวาดผวา วิตกกังวล

3. สภาพแวดล้อมทางการบริหารการจัดการ ได้แก่ การดำเนินการใด ๆ ภายในโรงเรียนให้การปฏิบัติงานสำเร็จลงด้วยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร ซึ่งสังเกตได้จากการดำเนินงานอย่างมีระบบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นมิตรต่อกัน รักใคร่กลมเกลียวกัน ฯลฯ

อาจกล่าวสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ทำให้เกิดความรู้สึกสะดวกสบาย ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนประทับใจ มีความสุขในการพัฒนาสติปัญญา และขีดความสามารถที่มีในแต่ละคน

4. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4P's มีความล้าสมัย ซึ่งจะถูกแทนที่ด้วย 4 E's จะเป็นการตลาดระดับสูงในรูปแบบใหม่ โดย Danziger, P. (2016) ได้กล่าวถึง การตลาดที่สูงขึ้นจาก 4 P's สู่ 4E's ในการศึกษาและอบรมมักมีเหตุผลหนึ่งที่มักจะยึดติดกับ 4 P's ซึ่งเป็นทฤษฎีเก่าของการตลาด Brian Featherstonehaugh จาก Ogilvy & Mather ได้เสนอกลยุทธ์ใหม่ 4 E's ได้แก่ ประสบการณ์ (Experience), ทุกสถานที่ (Everyplace), การแลกเปลี่ยน (Exchange) และการเผยแพร่ (Evangelism) ความลับในการใช้ความคิด 4 E's เพื่อสื่อสารและส่งมอบคุณค่าต่อลูกค้า การนำเสนอแบรนด์หรือการให้บริการลูกค้าจะอยู่ที่จุดสูงสุดของลำดับขั้นผู้บริโภค ถ้ามีกลยุทธ์ทางการตลาดโดยกลยุทธ์นั้นอยู่บนพื้นฐานของ 4 P's ทำให้เห็นชัดเจนว่าแบรนด์นั้นล้าสมัยและจะแย่ง เพื่อให้การขายให้กับลูกค้าที่มีระดับสูงนั้น นักการตลาดจำเป็นต้องใช้ 4 E's

ส่วน Carter (2017) ได้เขียนบทความในหัวข้อเรื่อง ถ้ามีเวลาสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด โดยกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของพฤติกรรมลูกค้ายังคงดำเนินไปอย่างรวดเร็ว “ผู้บริโภคในปัจจุบันได้เข้ายึดและควบคุม ซึ่งกลุ่มผู้บริโภคได้แตกออกเป็นหลายกลุ่ม ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์สามารถเป็นได้ในนาที่สุดท้ายไม่ใช่ต่อปี ในระบบใหม่ซึ่งมีเป็นล้านรูปแบบทั้งแบบตัวต่อตัว และกลุ่มต่อกลุ่ม” กลยุทธ์ 4 P’s มีความล้าสมัย ซึ่งจะถูกแทนที่ด้วย 4 E’s โดยที่ 4 P’s ถูกพัฒนาขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ให้ทั้ง 4 P’s และเปลี่ยนเป็น 4 E’s ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดง 4 P’s เปลี่ยนเป็น 4 E’s

4 P’s		4 E’s	
ผลิตภัณฑ์ Product	สู่	ประสบการณ์ Experience	ค้นหาและวาดแผนที่การเดินทางของลูกค้าในแบรนด์ของคุณเองหรือในประเทศของคุณ
สถานที่ Place	สู่	ทุกสถานที่ Everyplace	พัฒนาความรู้ของคุณเกี่ยวกับสื่อและช่องทางใหม่
ราคา Price	สู่	การแลกเปลี่ยน Exchange	เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ไม่ใช่แค่ค่าใช้จ่ายเริ่มต้นด้วยการคำนวณมูลค่าของลูกค้าของคุณ และสิ่งที่คุณทำให้พวกเขาได้รับความสนใจ
โปรโมชั่น Promotion	สู่	การเผยแพร่ Evangelism	ค้นหาความน่าหลงใหลและอารมณ์ในแบรนด์ของคุณ สร้างแรงบันดาลใจให้กับลูกค้า และพนักงานด้วยความมุ่งมั่นของคุณ

ที่มา : Brian Featherstonehaugh จาก Ogilvy & Mather

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 348 คน โดยศึกษาทั้งประชากร ประกอบด้วย 5 สาขาวิชา ดังนี้ 1. สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 59 คน 2. สาขาวิชาการตลาด จำนวน 40 คน 3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 200 คน 4. สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 34 คน และ 5. สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 (ปวช.) ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามเลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชา อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ครอบครัว จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ แบ่งปัจจัยออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1. ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ 2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา และ 4. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. นำผลจากการศึกษาจากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุมการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยแบ่งออกเป็นปัจจัย 4 ด้าน ดังนี้ 1. ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ 2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา และ 4. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อ (Item-Objective Congruence Index: IOC)

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC เป็นรายข้อ มีข้อคำถามทั้งหมด 96 ข้อ เลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยมีข้อคำถามที่ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 ข้อคำถามได้คะแนน 0.8 จำนวน 17 ข้อ และข้อคำถามได้คะแนน 1.0 จำนวน 79 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ที่เป็นประชากร พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจ และเก็บแบบสอบถามคืน

2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวนทั้งสิ้น 348 ฉบับ แล้วรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 348 ฉบับ หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วมีความสมบูรณ์จำนวน 291 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.62 และวิเคราะห์ค่าสถิติตามค่าที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ โดยแบ่งออกเป็นปัจจัย 4 ด้าน และข้อย่อย 17 ด้าน โดยการประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

3. จัดระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (μ) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

4. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ โดยวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ด้วยการนำเสนอในลักษณะรายข้อ

ผลการวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.30 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 55.33 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 34.02 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 42.27

ตารางที่ 3 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

(N=291)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ สมุทรปราการ	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ	3.86	0.87	มาก
ปัจจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	3.88	0.86	มาก
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของ สถานศึกษา	3.83	0.89	มาก
ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด	3.80	0.92	มาก
ภาพรวม	3.84	0.89	มาก

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

ระดับความสำคัญปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 หัวข้อ คือ 1. เจตคติ 2. การรับรู้ 3. ค่านิยม และ 4. การตัดสินใจ มีจำนวน 20 ข้อย่อย พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนสายวิชาชีพสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระ และช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.12$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เพื่อนที่เรียนสายอาชีพชักชวนเลือกเรียนสายวิชาชีพ ($\mu=3.33$)

ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ประกอบด้วย 5 หัวข้อ คือ 1. แรงจูงใจ 2. ความเชื่อมั่นในการเรียนวิชาชีพ 3. ความสามารถในการศึกษาต่อ 4. ความสามารถในการประกอบอาชีพ และ 5. การเป็นที่ยอมรับและความต้องการของสังคม มีจำนวน 25 ข้อย่อย พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนต้องการเน้นการเรียนรู้ทักษะวิชาชีพที่สามารถลงมือปฏิบัติได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนเมื่อจบการศึกษาแล้วได้ค่าตอบแทนสูง ($\mu=3.76$)

ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 หัวข้อ คือ 1. สิ่งแวดล้อม 2. ชื่อเสียงของสถานศึกษา 3. คุณภาพการศึกษา 4. หลักสูตร 5. สิ่งอำนวยความสะดวก และ 6. บุคลากรทางการศึกษา มีจำนวน 30 ข้อย่อย พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บรรยากาศโดยรวมวิทยาลัยฯ ร่มรื่น มีการปลูกต้นไม้และไม่ประดับต่าง ๆ อย่างสวยงาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิทยาลัยฯ เน้นความสะดวกของห้องเรียน อาคารเรียน ห้องพยาบาล ห้องน้ำ และโรงอาหาร ($\mu=3.67$)

ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ประกอบด้วย 2 หัวข้อ คือ 1. กลยุทธ์ทางการตลาด 4E's และ 2. พฤติกรรมผู้บริโภค มีจำนวน 26 ข้อ พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิทยาลัยฯ จัดกิจกรรมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของวิทยาลัยฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.93$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประหยัดเวลาในการเดินทางมาวิทยาลัยฯ ($\mu=3.66$)

ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ 2. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา

ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวม

พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อันดับหนึ่ง คือ ปัจจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ($\mu=3.88$) อันดับสอง คือ ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ($\mu=3.86$) อันดับสาม คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ($\mu=3.83$) และปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ($\mu=3.80$) ตามลำดับ

ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขารายวิชา เป็นรายด้าน

พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu=4.06$) ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu=3.93$) และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu=3.87$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu=4.19$) ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu=3.94$) และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu=3.88$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu=4.04$) ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu=3.91$) และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu=3.88$) ตามลำดับ และปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu=3.95$) ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu=3.91$) และสาขาวิชาการบัญชี ($\mu=3.84$) ตามลำดับ และทุกสาขาวิชาให้ความสำคัญต่อบัณฑิตที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว, สาขาวิชาการบัญชี, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาการตลาด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา โนนวงศ์ (2558) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มและการวิเคราะห์ชีพจรเวอร์เตอร์แมชชีน ผลการวิจัยสรุปว่าปัจจัยมีความสัมพันธ์ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียน จำนวน 12 ปัจจัย ซึ่งมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้ทางด้านการเรียนของตนเอง เกรดเฉลี่ยสะสม ค่านิยมของตนเอง โอกาสในการศึกษาต่อ และโอกาสในการประกอบอาชีพ, สอดคล้องกับ ภัคชดา เสรีรัตน์ (2560) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ เนื่องจากมีโอกาสหางานทำได้ง่าย รายได้สูง มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ, สอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2554) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อเกิดจากสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย เพราะสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยทำให้เกิดความสะดวกสบายเหมือน Convenient Store มีการจัดบรรยากาศและสภาพห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและสามารถสัมผัสได้ และสอดคล้องกับ Rogers (1979 อ้างใน พิพัฒน์ นวลนิ่ม, 2558) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อไว้ว่า แรงจูงใจในด้านอาชีพ (Vocational Motives) จากการศึกษพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้ง ในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศไทยอังกฤษ (NIAE: National Institute of Adult Education) ปรากฏว่า ประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งมั่นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการทำงานและอาชีพ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ดังนี้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการนำนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยฯ กลับไปเยี่ยมที่สถานศึกษาเดิม เข้าไปพูดคุยกับเพื่อน หรือรุ่นน้อง เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนจากสถานศึกษาเดิมได้มีการรับรู้ถึงการเรียนในระดับอาชีวศึกษาให้มากขึ้น

1.2 วิทยาลัยฯ ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ชุมชน สังคม และสถานประกอบการ ทั้งในด้านความรู้และการปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ โดยการสนับสนุนให้นักเรียนที่เก่งอยู่แล้วให้เป็นคนที่เก่ง

ยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนในกลุ่มอ่อนสนับสนุน มีการเรียนหลังเลิกเรียนเพิ่มเติม และส่งเสริมให้นักเรียนได้แข่งขันทักษะทางวิชาการและวิชาชีพในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่ระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับภาค

1.3 วิทยาลัยฯ ควรจัดสัมมนาครูแนะแนวจากสถานศึกษาใกล้เคียง ให้ทราบถึงการเรียนระดับอาชีวศึกษาของวิทยาลัยฯ เพื่อให้ครูแนะแนวได้ประชาสัมพันธ์ต่อนักเรียนในสถานศึกษาของตนเอง

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ดังนี้

2.1 วิทยาลัยฯ ควรจัดแนะแนวตามสถานศึกษาใกล้เคียงให้มากขึ้น พร้อมทั้งนำนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยฯ ออกแนะแนวด้วย เพื่อให้นักเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ ได้รับการจูงใจในการเรียนต่อระดับอาชีวศึกษา

2.2 วิทยาลัยฯ ควรจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ(MOU)ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยเมื่อนักเรียนจบการศึกษาแล้ว นักเรียนสามารถเข้าปฏิบัติงานต่อในสถานประกอบการได้ทันที เพื่อเป็นการยืนยันต่อผู้ปกครองและบุคคลภายนอกว่าเรียนจบจากวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการแล้วมีงานทำแน่นอน

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมอบหมายนโยบายความสะอาดภายในวิทยาลัยฯ ให้มีความสะอาดยิ่งขึ้น เพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้น จัดให้มีครูและนักเรียน นักศึกษาประจำจุดต่าง ๆ และช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด

3.2 วิทยาลัยฯ ควรตัดแต่งต้นไม้ ศาลาพักผ่อน และม้าหิน ให้มีความสะอาดเรียบร้อย มีความร่มรื่น จัดเก็บอุปกรณ์และวัสดุให้เป็นระเบียบ พร้อมทั้งติดป้ายประกาศเตือนการใช้น้ำและไฟฟ้าให้ถูกต้องตามหลักการของสถานศึกษาปลอดภัย

3.3 วิทยาลัยฯ ควรปรับปรุงทัศนียภาพภายในสถานศึกษาให้น่าศึกษาเรียนรู้ มีการตรวจสอบห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

4. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ดังนี้

4.1 วิทยาลัยฯ ควรปรับปรุงคุณภาพการให้บริการในด้านต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้ผู้รับบริการได้รับความประทับใจมากยิ่งขึ้น

4.2 วิทยาลัยฯ ควรจัดสายรถตู้ รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา บริการตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้แก่นักเรียน นักศึกษาประหยัด และมาถึงวิทยาลัยฯ ได้อย่างปลอดภัย

4.3 วิทยาลัยฯ ควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยฯ ในทุกช่องทาง เช่น ทางโซเชียลมีเดียร์ แผ่นพิมพ์แผ่นพับ และการเข้าไปประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้านหรือชุมชน เพื่อให้ชุมชน และสังคมได้เข้าถึงข้อมูลของวิทยาลัยฯ ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาและประโยชน์ต่อผู้สนใจ จึงขอเสนอแนะ

1. ขอบเขตในการศึกษาในครั้งต่อไปควรกำหนดกลุ่มประชากรนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนใกล้เคียงกัน เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบ

2. ควรมีการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หรือในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรประภา อุบลจันทร์. (2553). เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2557). การเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- ก่องกาญจน์ เกตุพระนิมิต และโอฬาร กาญจนากาศ. (2560). องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสารสนเทศ*, 16(2), 64- 65.
- จินตนา โนมวงศ์, วราพร เอรารวรรณ และพัฒน์พงษ์ วันจันทิก. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มและการวิเคราะห์ชีพพอร์เวกเตอร์แมชชีน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 9 (ฉบับพิเศษ), 77- 78.
- พิพัฒน์ นวลนัม. (2558). ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพะเยา (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ภักชดา เสรีรัตน์. (2560). ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชบัณฑิต). การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ศรีเทพ ห้างบุตร. (2553). การตัดสินใจการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมโชค มีขาวด. (2558). การศึกษาองค์ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาในระบบทวิภาคีประเภทช่างอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สมพงษ์ สมจิตโต และกฤษฎา นันทเพ็ชร. (2559). สภาพการบริหารการศึกษาอาชีวศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 3(3), 48-59.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2554). การตลาดสถานศึกษา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- Carter, D. (2017). *The 4Ps Are Out, the 4Es Are In*. Access date: 2018, November 17, from: <https://www.growthcubed.com/2017/04/24/4ps-4es/>
- Danziger, P. (2016). *Luxury Marketing's Higher Calling – from the 4Ps to the 4Es*. Access date: 2018, November 17, from: <https://unitymarketingonline.com/luxury-marketing-higher-calling-from-the-4ps-to-the-4es/>